

pligt til at yde hjælp til borgeren, men også en pligt til at kontrollere, at hjælpen tildeles på et lovligt grundlag. Jeg er derfor ikke enig i Anker Boyes efterlysning af en økonomisk motivation til at varetage denne pligt, der følger af den almindelige fordeling af opgaver mellem stat og kommune. Det er uheldigt at betragte kommunernes opgave som en forretning, der skal give et økonomisk overskud, eller give »et provenu« eller »en indtjening« som artiklen i Nyhedsmagasinet Danske Kommuner betegner det.

Retssikkerhedsloven gør det muligt for kommunerne at supplere den forudgående kontrol med en løbende efterkontrol. Disse regler er ment som en hjælp for kommunerne, så de kan kontrollere, om modtagere af de sociale ydelser reelt har krav på at modtage disse. Formålet med, at kommunen skal kontrollere udbetalingen af ydelser og stoppe et eventuelt socialt bedrageri, er at forhindre, at kommunernes – og ikke kun statens – økonomi skal belastes unødigt af borgere, der uberettiget modtager sociale ydelser.

Udgifter til bekæmpelse af snyd og bedrag er en almindelig kommunal administrativ udgift, der afholdes af kommunerne selv, dvs. gennem bloktilskud og kommunernes skatteprovenu. Denne måde at finansiere disse udgifter på har den fordel, at der ikke er detaljerede regler for, hvorledes pengene skal anvendes. Modsat øremærkede penge, hvor staten må kræve dokumentation for, at pengene går til det formål, de er bevilget til.

Det må anses for hensigtsmæssigt ikke at supplere dette smidige system med øremærkede »belønninger« for særlige dele af den administrative indsats med den stivhed dette medfører.

Det betyder dog ikke, at jeg ikke er lydhør overfor de problemer, som kommunerne har med hensyn til bekæmpelse af socialt bedrageri. Den hjælp fra Socialministeriet, som Anker Boye efterlyser i form af klare retningslinjer til kommuner om de gråzoner, der er i kommunernes arbejde med at afsløre det sociale bedrageri, er allerede iværksat. Socialministeriet deltager desuden i flere arbejdsgrupper om sort arbejde og socialt bedrageri. Der er desuden kontakt til en række ministerier med henblik på at få afklaret om det er muligt at udarbejde en brugbar vejledning til kommunerne om fremgangsmåden i forbindelse med bekæmpelse af socialt bedrageri.

Spm. nr. S 3371

Til indenrigsministeren (27/7 01) af:

Kristen Touborg (SF):

»Vil ministeren kommentere artiklen »KL kræver penge til indsats mod bedrageri« i »Nyhedsmagasinet Danske Kommuner« nr. 23/2001, herunder især spørgsmålet om det uhensigtsmæssige i, at kommunerne beholder en så ringe del af de inddrevne midler i forbindelse med indsatsen mod sociale bedragere, og agter ministeren at ændre på denne fordeling?«

Svar (10/8 01)

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Indenrigsministeriet er ikke i besiddelse af undersøgelsen om kommunernes indsats mod socialt bedrageri, der er refereret i nyhedsmagasinet Danske Kommuner. Undersøgelsen synes af artikelserien at vedrøre ydelser efter Socialministeriets og Boligministeriets lovgivning. Jeg skal derfor henvise til socialministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 3370 vedrørende spørgsmålet om fordelingen af indtægter og udgifter ved indsatsen mellem staten og kommunerne.

I den uddybende artikel »Udligningssystemet hindrer indsats mod bedrageri« beskrives, at nordsjællandske kommuner er utilfredse med, at udligningssystemet straffer dem for at afsløre socialt bedrageri, men at de alligevel fortsætter arbejdet.

Med hensyn til denne problemstilling kan jeg oplyse, at jeg har bedt Indenrigsministeriets Finansieringsudvalg som led i udvalgets igangværende arbejde om vurdering af tilskuds- og udligningssystemet, om at vurdere, om der er tilfælde, hvor den kommunale udligning giver et utilsigtet kommunaløkonomisk incitament, således at der evt. skal ske justeringer i de gældende sociale kriterier.

Jeg kan i øvrigt henvise til min besvarelse af spørgsmål nr. 17 og 18 fra Kommunaludvalget i folketingsåret 2000/2001 (alm. del – bilag 118) vedrørende Græsted-Gilleleje Kommunes beregninger af tab og gevinster ved afsløring af socialt bedrageri og udligningssystemets opbygning.